

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.192/2025/5.

A felperes:

Felperes1 (cím2)

A felperes képviselője:

Szerencsés, Hajdu és Társai Ügyvédi Iroda (cím4)

Az alperes:

Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (cím6)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék P.20.384/2025/6.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 7.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a cégl Zrt.-t (székhely: cím7), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 44.450 (Negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú perköltséget, az államnak pedig jelen ítélet keltétől számított 60 napon belül 52.832 (Ötvenkétezer-nyolcszázharminckét) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Az állam javára fizetendő eljárási illetéket az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a befizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes keresetében az alperes internetes oldalán 2025. július 14. napján megjelent „Tovább dagad az evezősbotrány” című cikk egyes állításainak helyreigazítására kérte kötelezni az alperest.

[2] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze a felperest a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a kereset feldolgozására, és az ellenkérelem előkészítésére fordított nyolc ügyvédi munkaóra alapulvételével az ellenkérelméhez csatolt megbízási szerződésben rögzített 65.000 forint + ÁFA óradíjjal számítottan 660.400 forint perköltsége megfizetésére.

[3] A felperes az alperes által megjelölt nyolc óra munkaórát eltúlzottnak tartotta, annak mérséklését kérte, arra hivatkozással, hogy a hasonló tárgyú P.20.386/2025. számú perben csaknem azonos tartalmú ellenkérelmet terjesztett elő az alperes.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 330.200 forint perköltséget. Megállapította, hogy ezt meghaladóan a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

[5] Az alperes által felszámított perköltség 50 %-ra történő mérséklését az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy az alperes a P.20.386/2025. számú peres eljárásban részben hasonló tartalmú közlések vonatkozásában hasonló tartalmú ellenkérelmet nyújtott be.

[6] Az ítélet perköltséget megállapító rendelkezésével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján kérte, hogy az ítéltábla az ítélet részbeni megváltoztatásával a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 660.400 forintra emelje fel.

[7] Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység csupán 330.200 forint ügyvédi munkadíj felszámolását teszi indokolttá.

[8] Állította, hogy az elsőfokú bíróság mulasztást követett el azzal, hogy döntését részletesen nem indokolta és tartalmi elemzéssel részletesen nem támasztotta alá, a felszámított munkadíj – figyelemmel az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire – miért nem állt arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemi arányossági/aránytalansági vizsgálatot nem végzett, mindössze általánosan azt rögzítette, hogy nem találta indokoltnak nyolc munkaóra felszámítását az alperesi ellenkérelem előterjesztése körében.

[9] Előadta, hogy – erre való külön hivatkozás nélkül is – a perrel szükségképpen együtt járt az ellenkérelem elkészítésén és benyújtásán túl a meghatalmazás és megbízási szerződés szerkesztése, egyéb adminisztrációs tevékenységek, az ellenérdekű fél által benyújtott iratok tanulmányozása, valamint az alperes folyamatos tájékoztatása és vele történő konzultáció is, amelyek összessége nyilvánvalóan több munkaórát tett ki az elsőfokú ítéletben megállapítotthoz képest.

[10] Hivatkozott a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatára, melyből kiemelte, hogy a szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes, és ebből adódóan szűken értelmezendő. A bíróságnak a perköltség mérséklése körében végzett aránytalansági vizsgálata az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki. A munkadíj arányosságának vizsgálata nem szűkíthető le a bíróságon töltött időtartamra, vagy nem jelentheti azt, hogy a bíróság véleménye szerint egy perirat elkészítése mennyi időt vesz igénybe. Gyakran előfordul az az eset, amikor az ügyvéd lényegesen több időt fordít a perirat elkészítésére, a féllel való kommunikációra, mint magának a konkrét periratnak a megírására.

[11] Kiemelte továbbá a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM. r.) preambulumának (4) – (7) bekezdéseit, és 4. § (2) bekezdését.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte.

[13] Megjegyezte, hogy az alperes valótlanul állította, miszerint az elsőfokú bíróság nem indokolta az alperesi ügyvédi munkadíj mérséklését, az ítélet indokolása ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy a mérséklés oka az volt, hogy a felek között a jelen ügyben elbírált perrel egyidejűleg P.20.386/2025. ügyszám alatt is folyamatban volt egy peres eljárás,

melynek tárgya – így az alperesi ellenkérelem tartalma is – a fellebbezéssel érintett ügyével szinte teljes mértékben megegyezett.

[14] Előadta, hogy a P.20.386/2025. számú és a jelen fellebbezéssel érintett P.20.384/2025. számú eljárásokban ugyanazon napon terjesztett elő sajtó-helyreigazítás iránti keresetet. Mindkét per tárgyát a <https://www.hirportal1.hu/> online portálon 2025. július 14. napján „Tovább dagad az evezősbotrány” címmel megjelent cikk képezte. Tekintettel arra, hogy a hivatkozott cikkből a megjelenést követő néhány órán belül néhány különösen sértő részlet törlésre került, mind az eredeti – a kereset benyújtásakor már nem elérhető – tartalmú cikk, mind pedig jelen per keresetének előterjesztésekor hozzáférhető néhány mondattal rövidebb változat kapcsán külön-külön keresetet nyújtott be. Mindezek alapján megállapítható, hogy a két sajtó-helyreigazítási per tárgya lényegében ugyanazon újságcikk volt, azzal az eltéréssel, hogy a P.20.386/2025. számú ügyben négy közlés, míg a P.20.384/2025. számú ügyben öt közlés helyreigazítását kérte, amely közlések közül négy teljes egészében megegyezett. Erre tekintettel tehát az alperes érdemi védekezése során mindössze egy további közléssel kapcsolatban egészítette ki jogi érvelését a másik perben előadottakhoz képest.

[15] Kiemelte, hogy az alperes valamennyi közléssel szemben ugyanazon jogi érveléssel védekezett – miszerint az véleményt és nem tényállítást tartalmaz – így lényegében a két perben előterjesztett alperesi védekezés teljesen megegyezett. Ennek igazolására fellebbezési ellenkérelméhez csatolta az alperes P.20.386/2025. számú perben előterjesztett érdemi ellenkérelmét.

[16] Hangsúlyozta, hogy a P.20.386/2025. számú perben az elsőfokú bíróság 2025. november 4-én jogerőre emelkedett ítéletével a keresetet elutasította, így az alperes lett a pernyertes fél, és az elsőfokú bíróság kötelezte az alperes teljes, azaz 660.400 forintban felszámított ügyvédi munkadíjat magában foglaló perköltségének megfizetésére. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy mivel a két per tárgya minimális különbséggel szinte teljesen megegyezett, és a perben előterjesztett érdemi védekezés is jelentős átfedést tartalmazott, így az alperes által előterjesztett 660.400 forint összegű ügyvédi munkadíj eltúlzott volt a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkához képest.

[17] Az alperes által hivatkozott Pfv.II.20.887/2023/6. számú döntéssel kapcsolatosan előadta, hogy az abban elbírálttal szemben jelen perben az elsőfokú bíróság nem szubjektív mérlegeléssel állapította meg, hogy az alperesi ellenkérelem elkészítése kevesebb időt vett igénybe, hanem azon objektív körülményre alapozta döntését, hogy az alperesi ellenkérelem szinte teljes mértékben azonos volt a másik peres eljárásban előterjesztett beadványával. Ebből következik, hogy a korábbi beadvány tartalmát néhány további mondattal kiegészíteni lényegesen kevesebb munkaráfordítást igényel, mint egy teljesen új, egyedi irat szerkesztése. Mindezekon túl, mivel a két peres eljárás egyidejűleg zajlott, az ügyféllel történt kapcsolattartás és személyes egyeztetés sem igényelhetett többlet munkaórákat.

[18] Hivatkozott a Kúria Pfv.20.085/2025/7. számú döntésére, amely – jelen ügghöz hasonlóan – sajtó-helyreigazítási perben született, és amelyben a Kúria is megalapozottnak

találta az ügyvédi munkadíj mérséklését arra tekintettel, hogy a jogi képviselő több, azonos ténybeli és jogi alapokon nyugvó tükörperben járt el. Idézte a kúriai döntés [28] bekezdését, mely szerint „a felperes által a keresetlevél megszerkesztésével és a pert megelőző konzultációval összefüggésben felszámított 14 munkaóra – kifejezetten a felperes által kezdeményezett számos azonos tárgyú perre tekintettel – nyilvánvalóan eltúlzottnak minősíthető”.

[19] A fellebbezés nem alapos.

[20] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem, ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel.

[21] A fellebbezés elbírálása során az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság az IM r. 2. § (1) bekezdésének, 4. § (1) bekezdésének és a Pp. 80. § (1) bekezdésének megsértésével határozta-e meg.

[22] Az ítéltábla rámutat arra, hogy az IM r. 4. § (1) bekezdése a jogi képviselő által felszámított munkaóra mérséklésének lehetőségét nem zárja ki. A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedens határozatában foglalt jogértelmezése szerint a bíróság a kikötött ügyvédi munkadíjat kivételes esetben mérsékelheti, amennyiben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj között aránytalanság áll fenn. A szerződésben megállapodott munkadíj bíróság általi mérséklése – a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben – kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő, az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. Az aránytalanság vizsgálatát az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetésével kell elvégezni.

[23] Az alperes az elsőfokú eljárásban csatolta az ügyvédjével 2025. április 1-jén kötött megbízási szerződést, melynek I/1. pontjából kitűnően az alperes a kiadásában megjelenő médiatartalmakkal kapcsolatos peres és hatósági eljárásokban történő képviseletre bízta meg jogi képviselőjét. A szerződés III/1. pontja szerint a képviseletért az alperes óránként 65.000 forint +áfa megbízási díj fizetésére vállalt kötelezettséget. Ez az óradíj a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan nem ellentétes és az elsőfokú bíróság is ezzel számolt, de a munkadíj megállapításánál figyelembevehető munkaórák számát csökkentette. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az alperes által az ellenkérelem megszerkesztésével és a pert megelőző konzultációval összefüggésben felszámított 8 munkaóra – a felek között folyamatban volt azonos tárgyú perre tekintettel – nyilvánvalóan eltúlzottnak minősíthető. A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a P.20.386/2025. és P.20.384/2025. számú ügyek nagyrészt azonos tényállásúak és a két ügyben az ugyanazon alperesi jogi képviselő által néhány nap eltéréssel elkészített ellenkérelmek csaknem azonos szövegűek. Ha az alperesi felszámítás szerint egy ellenkérelem elkészítése (beleértve a tájékozódást, az ügyféllel történő konzultációt, a felkészülést is) 8 munkaórát vesz igénybe, nyilvánvaló, hogy az azonos jogi megítélésű és lényegében azonos tényállású

ügyben ezzel az ellenkérelemmel tartalmilag szinte azonos ellenkérelem elkészítése 8 óránál jelentősen kevesebb időráfordítást igényel.

[24] Az elsőfokú bíróság nem sértette meg az IM. r. 4. § (6) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét, mert számot adott arról, hogy az elsőfokú eljárás során ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység miatt áll arányban az általa meghatározott ügyvédi munkaórákkal.

[25] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] Mivel az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért kiadója a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban az IM. r. 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított, ÁFA-val növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltsége (35.000 forint + Áfa minimum összeg) és a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére az 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján 52.832 forint összegben a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján.

[27] Az ítélettel szemben a Pp. 365. § (2) bekezdése szerint fellebbezésnek nincs helye.

Győr, 2025. december 15.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Bartus Erika s. k. Dr. Szabó Péter s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró